

DREAMWORKS
Spirit

SAMEN VRIJ

Het dagboek van Pru

STACIA DEUTSCH

HOOFDSTUK 1

Durango City is een klein stadje in een vallei tussen twee grote bergen. Pru heeft al eens bergen gezien; er zijn ook een aantal hoge bergtoppen rondom Miradero, maar niet zo hoog als deze. Ze moet haar ogen beschermen tegen de felle zon wanneer ze omhoogkijkt, en zelfs dan kan ze de besneeuwde bergtoppen nauwelijks zien.

‘Wauw,’ zegt Pru en ze slaakt een diepe zucht. Ze is heel blij dat ze hier een paar dagen blijven. Zonsondergang bij deze hoge bergtoppen zou weleens het hoogtepunt van deze reis kunnen worden. Ze kan zich slechts voorstellen wat voor wilde paarden...

‘Stop eens met dat gedagdroom, Pru.’ Abigails stem trekt Pru weer naar het hier en nu.

‘Hoe weet je dat ik aan het dagdromen ben?’ vraagt Pru, en ze kijkt naar Abigail die een paar dozen op een klein karretje zet. Boomerang staat

voor het karretje, klaar om al die zware spullen voort te trekken.

Abigail lacht. ‘Glazige ogen. Lege uitdrukking. Een beetje kwijl. Ik heb dat gezicht uitgevonden.’ Ze wijst naar de grote stapel dozen. ‘Ik kan niet wachten tot deze dozen afgeleverd zijn zodat ik ook naar deze prachtige bergen kan staren! Probeerde je je voor de geest te halen wat voor paarden er op de bergtoppen leven?’

Pru lacht. ‘Jij kent me echt veel te goed.’

‘Mustangs natuurlijk,’ zegt Lucky die op Spirit aan komt gestapt. Ze rijdt zonder zadel. ‘Wilde mustangs. Dat is toch de enige mogelijkheid?’

‘Ik dacht meer aan eenhoorns,’ reageert Abigail. ‘Ik bedoel, als ik een eenhoorn was en niet wilde dat iemand me zou zien, zou ik ergens hoog in de bergen gaan wonen waar niemand me ooit zou kunnen vangen.’ Dan zegt ze: ‘Zie je hoe de zon schittert in de sneeuw? Je ziet allemaal felgekleurde vlekjes. Dat zijn zeker weten de contouren van roze eenhoorns met paarse hoorns. Ze schitteren omdat ze heerlijk samen aan het spelen zijn.’

‘Eenhoorns? Ik weet bijna zeker dat die niet bestaan, Abigail,’ zegt Pru, die dichter bij

Boomerang gaat staan en hem even zachtjes over zijn neus wrijft.

‘En als dat wel zo is, zijn eenhoorns eigenlijk wel paarden?’ vraagt Lucky.

‘Tuurlijk zijn het paarden, gekkie.’ Abigail zet haar handen op haar heupen. ‘Iedereen weet dat het paarden zijn. Toch, Boomerang?’ vraagt ze aan haar eigen paard, die aan het touw trekt dat ze vastheeft en met zijn hoofd lijkt te knikken.

‘Zie je nou?’ zegt Abigail tegen haar vriendinnen. ‘Boomerang weet dat ik gelijk heb.’ Ze wijst naar de bergen. ‘Wedden dat er daarboven een geweldige eenhoorn leeft. We zouden -’

‘*Señoritas!*’ Het is Fito. Hij is de eigenaar van El Circo Dos Grillos, samen met zijn vrouw, Estrella. ‘Klaar met dat geklets, er moet gewerkt worden.’

‘Ik help ze wel,’ zegt Solana. Ze is een van de circusartiesten en een goede vriendin van Pru, Abigail en Lucky.

Pru zucht. Ze is ervan overtuigd dat er geen eenhoorns in de bergen wonen, maar het zou leuk zijn geweest om op avontuur te gaan. Helaas hebben ze geen tijd om deze prachtige bergen te gaan verkennen. Niet tijdens deze

reis. De dagen in Durango City zijn al helemaal gevuld: ze moeten alles voor de voorstellingen snel opbouwen omdat het eerste optreden vanavond al is. De volgende dag hebben ze zowel een middag- als een avondvoorstelling. En de dag daarna moet alles weer ingepakt worden omdat ze dan alweer naar de volgende plaats gaan.

Met een laatste blik op de bergtoppen zegt Pru tegen Abigail: ‘Als jij Boomerang en het karretje naar de piste brengt, dan haal ik Chica Linda en zie ik je daar. Dan laden we samen uit.’

‘Ik blijf hier bij Solana,’ stelt Lucky voor. ‘We kunnen de dozen vast sorteren om het karretje straks te herladen.’ Ze springt op Spirits rug. ‘Spirit kan ons helpen om de spullen te verplaatsen.’ Het prachtige paard laat zijn hoofd zakken om een krat met zijn neus te verschuiven. De krat verschuift langzaam richting Boomerangs karretje.

Lucky pakt de krat en kijkt erin. ‘Kostuums voor Solana’s trapezeact,’ zegt ze. Ze pakt een kort rood jurkje met lovertjes en een bijpassende parasol uit de krat.

‘O, dat is mijn favoriete jurkje,’ kirt Solana.

‘Oké, Boomerang, zorg goed voor de spullen.’

Boomerang hinnikt en begint te lopen, met het karretje achter zich aan, maar zonder de krat van Solana.

‘Wacht even!’ roept Lucky en ze rent achter het karretje aan. Ze pakt de krat op en geeft hem aan Abigail die hem boven op de andere spullen zet.

‘Oké, Boomerang, aan de slag!’ Abigail werpt nog een laatste blik op de bergtoppen. ‘O, kijk, zie je dat? Ik zie een groene eenhoorn! Ik weet het zeker. De fonkeling in de sneeuw heeft dezelfde kleur als een avocado.’

‘Weet je het zeker?’ vraagt Pru terwijl ze in de verte tuurt. Lucky schudt haar hoofd.

‘Heel zeker,’ zegt Abigail en ze verstevigt haar grip op Boomerangs touw. ‘Pru, Lucky, Solana, snel, doe een wens! Groene eenhoorns zijn zeldzaam en een soort geesten. Ze laten wensen uitkomen!’

Pru en Lucky kijken elkaar aan. Lucky haalt haar schouders op.

‘Een wens doen kan geen kwaad,’ zegt Lucky. Ze doet haar ogen dicht.

Solana doet hetzelfde.

Groene eenhoorns? Wensen? Pru gelooft er niets van, dus beweegt ze haar lippen een beetje, maar doet geen wens.

‘Pfieuw,’ zegt Abigail en ze loopt richting de grote witte tent die even verderop wordt opgebouwd. ‘Waarschijnlijk zien we nooit meer een groene eenhoorn, we hebben echt geluk gehad!’ Ze kijkt naar haar vriendin Lucky en lacht. ‘We hebben onze Lucky hierbeneden en nog meer geluk in de bergen. Het ziet er goed voor ons uit in Durango City!’ Abigail fluit een deuntje en gaat met Boomerang op weg.

Chica Linda staat in de tijdelijke kraal die de circusmensen hebben opgebouwd voor de paarden. Pru haast zich naar de zadelwagen en pakt een zadeldeken, een zadel en teugels. Er is nu geen tijd om Chica Linda te poetsen, dat doet ze later wel.

‘Hé, Chica Linda,’ zegt Pru en ze gooit de deken over de rug van het paard. Ze strijkt Chica Linda over haar hals en zegt: ‘Het is tijd om ons klaar te maken voor de voorstelling van vanavond. Abigail en Boomerang zetten de dozen voor ons neer zodat wij ze kunnen uitzoeken.’ Chica Linda staat stil terwijl Pru de buik-

riem stevig aantrekt en controleert of hij goed vastzit. ‘Weet je zeker dat je niet op wilt treden?’ vraagt Pru telkens weer. Ze voert de clownsact op met Boomerang. Chica Linda lijkt helemaal niet op te willen treden.

Haar paard schudt het hoofd en stapt achteruit.

‘Oké,’ zegt Pru. ‘Maar laat het me weten wanneer je van gedachten verandert.’

‘Sta je nou tegen dat paard te praten?’ Een lang meisje loopt richting de kraal. Ze is ongeveer net zo oud als Pru, maar lijkt veel ouder. Haar donkere haar zit strak in een hoge, nette knot. Pru heeft dit meisje nog niet eerder gezien.

‘Eh, ja,’ zegt ze verlegen. ‘We zijn vrienden.’

Het meisje snuift. ‘Tuurlijk. Meisjes kunnen geen vrienden zijn met paarden.’

‘Jawel, dat kan wel,’ zegt Pru. Ze kijkt om zich heen. Er is niemand in de buurt. Het meisje maakt geen goede indruk, maar Pru blijft beleefd. Ze schraapt haar keel en maakt zich lang. ‘Hoi, ik ben Pru.’

‘Hoor jij bij dit armetierige circus, Pru?’ vraagt het meisje maar ze stelt zichzelf niet voor.

‘Het is echt een heel goed circus,’ zegt Pru

die positief probeert te blijven. ‘Kom je naar de voorstelling vanavond? Je gaat het zeker leuk vinden, dat beloof ik je.’

‘Ik heb hem al gezien,’ zegt ze op een onbeleefde toon.

‘Wat bedoel je?’ vraagt Pru terwijl ze Chica Linda’s teugel vastmaakt. Ze heeft dit meisje nog niet eerder gezien.

‘We begeven ons in hetzelfde circuit,’ zegt het meisje. En dan voegt ze eraan toe: ‘Mijn familie hoort bij het andere circus. Wij gaan vandaag weg.’ Het meisje kijkt naar een open gebied aan de andere kant van het stadje.

Het is Pru nog niet eerder opgevallen, maar nu ziet ze de circustent. Dat circus wordt afgebroken terwijl die van hen wordt opgebouwd.

‘Het is niet de eerste keer dat we op dezelfde plek zijn,’ zegt het meisje. ‘Meestal zijn wij echter al klaar voor vertrek wanneer jullie komen. In het vorige stadje waren we een beetje vertraagd. Het is jou vast niet opgevallen, maar ik heb toen naar je act gekeken.’

Pru moet Abigail gaan helpen. Boomerangs karretje zal al bij de piste zijn. Ze heeft het gevoel dat dit meisje niets leuks te melden heeft,

maar toch vraagt ze: ‘En? Wat vind je ervan?’

‘Je zult nooit zo goed worden als wij,’ zegt het meisje en Pru stapt op Chica Linda’s rug. ‘Het publiek zal niet zo hard klappen. Of zo enthousiast joelen. En ik wed dat niemand na afloop om je handtekening vraagt.’

‘Echt?’ Pru bekijkt het meisje ernstig en glijdt dan weer van Chica Linda’s rug. ‘Hoe heet je?’

‘Catalina,’ zegt ze en ze maakt zich groot, ‘van het Circus Libre.’

‘Ik weet zeker dat ons circus net zo goed is als dat van jullie,’ zegt Pru en ze zet een stap naar voren. ‘Beter nog zelfs.’

‘Echt niet,’ zegt Catalina. ‘Wij zijn het beste circus in de wijde omtrek.’

‘Laat mij je iets vertellen over het beste circ-’ begint Pru maar dan komen Abigail en Lucky eraan gerend.

‘Pru, waar blijf je nou?’ vraagt Lucky en ze kijkt van Pru naar Catalina en weer terug.

‘We staan op je te wachten,’ zegt Abigail. ‘Ik heb het karretje nodig voor nog een lading en Boom-’ Abigail stopt plotseling met praten. ‘Wie is je nieuwe vriendin?’

‘Ze is mijn vriendin niet,’ zegt Pru nadrukke-

lijk. ‘Dit is Catalina en ze denkt dat haar circus beter is dan het onze.’

‘En heb je tegen haar gezegd dat ze zich vergist?’ vraagt Lucky. Van een afstandje bekijkt ze het nieuwe meisje.

Pru knikt.

‘Mooi! Laten we dan gaan.’ Lucky pakt Pru’s arm en Abigail pakt Chica Linda’s teugels. ‘Dan valt er verder niets meer te zeggen.’

‘Maar..’ protesteert Pru wanneer ze Catalina alleen bij de paardenkraal achterlaten. Catalina knipoogt naar Pru en daardoor wil Pru zichzelf nog meer bewijzen. Ze zegt tegen Lucky en Abigail: ‘Ze zei dat we een “armetierig” circus zijn! We moeten haar laten zien hoe geweldig ons circus is. We moeten haar laten zien dat we beter zijn.’

‘En hoe wil je dat dan doen?’ vraagt Lucky aan Pru. ‘Zij gaan weg. En wij zijn er net. En daarnaast zien we dat meisje nooit meer... dus is het eigenlijk helemaal niet belangrijk.’

‘En daarnaast gaan we niet het beste circus zijn als we niet snel gaan helpen met opbouwen,’ zegt Abigail. ‘Vergeet haar, Pru. Er is nog zoveel te doen!’ Ze roept in de richting van de piste:

‘We komen eraan, Boomerang!’

‘Maar...’ zegt Pru en ze kijkt over haar schouder. Catalina is al weg. Met een diepe zucht richt Pru haar aandacht op het bedrijvige circus voor haar en zegt: ‘Ik weet het niet, maar op de een of andere manier moet ik dat meisje bewijzen dat ze zich in ons vergist.’

Na de avondvoorstelling zet Pru meer handtekeningen dan ooit. Haar hand doet er gewoon pijn van.

Ze heeft een kunstje met Boomerang aan de act toegevoegd waardoor het publiek moest huilen van het lachen. Boomerang duwt een bal met zijn neus en gooit Pru omver alsof ze een bowlingkegel is. Pru doet net alsof ze boos is op het paard, maar dat hoort allemaal bij de act. Ze doen steeds hetzelfde trucje en het publiek blijft maar lachen. Ze vindt de reactie van het publiek geweldig.

‘Kon Catalina dit maar zien!’ zegt Pru tegen zichzelf wanneer ze de laatste twee jongetjes in de handtekeningenrij gedag zwaait.

‘Kom op,’ zegt Lucky tegen Pru. ‘Laten we snel opruimen en dan het succes van deze geweldige voorstelling vieren.’

‘Ik heb de kok geholpen met het maken van de cupcakes,’ zegt Abigail trots. ‘Omdat Boomerang jou nu helpt, heeft Chica Linda mij geholpen. Ze zijn extra lekker.’

Pru vraagt zich af wat Chica Linda dan precies gedaan heeft. Misschien heeft Chica Linda culinaire kwaliteiten waar zij niets vanaf weet. Heeft ze haar hoeven wel gewassen voor ze de keuken binnenging?

Net op het moment dat Pru de kostuums en rekwisieten voor de volgende voorstelling wil klaarzetten, komen er twee kleine meisjes met een leeg papier in hun handen naar haar toegereid.

‘Kun je hier je handtekening op zetten?’ vraagt een van de meisjes. Haar vlechten vliegen alle kanten op. Wanneer Pru haar handtekening heeft gezet, hijgt ze: ‘Jij bent de meest beroemde clown die ik ooit heb ontmoet!’

Het andere meisje duwt haar lege papier in Pru’s handen. ‘Zet hier alsjeblieft je handtekening en ik zal hem onderweg naar Miradero zo

goed mogelijk bewaren.'

Pru wil haar handtekening zetten, maar stopt dan. Ze weet niet zeker of ze het goed gehoord heeft. 'Waar gaan jullie naartoe?' vraagt ze.

'Miradero,' zegt het meisje. 'Daar gaan we op bezoek bij familie. Wij zijn op vakantie en iedereen zegt dat het een prachtige plek is.'

Pru kijkt naar de bergen achter haar, tuurt naar de horizon en denkt na over wat het meisje zojuist gezegd heeft. 'Dat klopt,' zegt ze uiteindelijk. Er klinkt heimwee door in haar stem. 'Miradero is ook het mooiste dorp dat ik ooit heb gezien.'

Pru drukt het gevoel van heimwee weg en zet haar handtekening. 'Vergeet niet om een ijsje te halen bij meneer Winston en doe hem de groeten van ons allemaal! Hij is de eigenaar van de ijssalon.' En Pru voegt daar met een knipoog aan toe: 'Hij kan af en toe een beetje mopperig zijn, maar hij geeft jullie zeker extra discodip als je daarom vraagt.'

De twee meisjes rennen opgewonden weg en houden de handtekening dicht tegen zich aan gedrukt.

Pru staart een tijdje naar hen en vraagt zich

af of ze misschien nog meer tips had moeten geven, of misschien had ze hun kunnen vragen om een boodschap aan haar ouders over te brengen. Maar nu is het te laat. Ze zijn al weg. Ze richt haar aandacht weer op haar vriendinnen.

‘Dus, Abigail,’ zegt Pru, ‘vertel me nog eens wat meer over die cupcakes.’

Lief dagboek

Vanochtend had ik echt een supergoed idee.

Ik denk dat ik een salto van de trampoline ga maken om dan heel gracieus op de rug van een paard te belanden.

Het idee is zo ongelooflijk dat ik meteen naar de kraal ben gerend om te vragen of Chica Linda mee wil doen in de voorstelling. Ze wil geen onderdeel uitmaken van het circus, daarom doe ik de clownsact nu met Boomerang. Ik hoopte dat ze van dit idee wel enthousiast zou worden. Als ze wilde, kon ik op haar rug landen. Ik weet zeker dat het publiek het geweldig zal vinden.

Natuurlijk keek Chica Linda me aan alsof ik gek geworden was toen ik het haar vroeg. In geen honderd jaar zou ik een salto maken en op haar rug landen.

Ik zei tegen haar dat ik zeker wist dat Boomerang het wel een goed idee zou vinden. Ik denk zelfs dat Boomerang liever zelf op de trampoline zou springen, als die groot genoeg was.

Chica Linda snoof.

Ik zei tegen haar dat ze het me moest laten weten als ze van gedachten veranderde.

Als het idee met de trampoline niet werkt, heb ik nog wel een paar andere ideeën in mijn clownsmouw, maar die zijn allemaal met Boomerang. Misschien kan ik net doen alsof ik niets van paarden weet en proberen een zadel op zijn rug te leggen terwijl hij wegloopt. Of ik kan Boomerang leren basketballen. Of...

Wacht even, Lucky, Solana en Abigail zijn hier en hebben groot nieuws. Ik ben zo terug...

Nou dagboek, het circus gaat op weg naar onze volgende voorstelling in Triple Creek, eerst nog een verrassingsstop maken.

Fito en Estrella doen de laatste tijd een beetje geheimzinnig, dus we wisten allemaal dat er iets aan de hand was, maar we dachten dat het iets kleins was, zoals de kleuren van de entreekaartjes veranderen of kleurstof aan de popcorn toevoegen.

Maar Solana heeft van de leeuwentemmer gehoord, die het van een acrobaat had gehoord, die het weer van een vuurvreter had gehoord, die Fito en Estrella had horen zeggen dat we naar Low Shores gingen.

Voordat ik kon vragen waarom dat belangrijk was, riep Solana al uit dat daar een circusfestival wordt gehouden voor alle rondreizende circussen!

WAUW!

Abigail zei dat haar wens aan de eenhoorn was uitgekomen, want ze had gewenst dat we naar een festival zouden gaan, en nu gaan we!

Kun je geloven dat Abigail haar wens heeft verspild aan een festival? Dat lijkt mij nogal suf... zeker omdat eenhoornwensen niet bestaan.

Maar aangezien zij ervan overtuigd is dat wij vanwege haar wens naar een festival gaan, ga ik toch twijfelen...

Maar hoe dit ook gekomen is, het is fantastisch nieuws. Ik bedoel, ik ben al weleens vaker naar een rondreizende tentoonstelling geweest, dus die met een circus zal daar wel op lijken, toch? Tijdens het festival kunnen de deelnemers hun vaardigheden laten zien, niet in wedstrijdverband, maar gewoon voor de lol. Omdat we nog geen andere circusacts hebben gezien, ben ik heel erg benieuwd wat voor acts de andere clowns hebben.

De druk is hoog. Als ik naar het festival ga, moet ik de beste clownsact ooit neerzetten. Ik weet nog niet precies wat ik ga doen, maar mijn fantastische vriendinnen hebben al een paar nieuwe ideeën voor de voorstelling aangedragen.

Bijvoorbeeld:

- Ik kan paardrijden terwijl ik met taarten jongleer (dat was Abigails idee).

- Boomerang kan op een fiets rijden (dat was ook Abigail's idee).
- Ik kan Boomerang een dansje leren (Solana's idee).
- Ik kan Boomerang een muziekinstrument leren bespelen (Lucky's idee).

Van al deze ideeën vind ik Lucky's idee het best. Maar wat voor instrument? En hoe kan ik een paard dat leren? Ik moet er eerst even goed over nadenken.

Als Durango City de beste voorstelling tot nu toe was, dan moet deze voorstelling zelfs nog beter worden!

